Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1860/2004

af 6. oktober 2004

om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på *de minimis*-støtte i ►**M2** landbrugssektoren ◄

(EFT L 325 af 28.10.2004, s. 4)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens forordning (EF) nr. 1998/2006 af 15. december 2006	L 379	5	28.12.2006
►**M2**	Kommissionens forordning (EF) nr. 875/2007 af 24. juli 2007	L 193	6	25.7.2007

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1860/2004

af 6. oktober 2004

om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på *de minimis*-støtte i ►M2 landbrugssektoren ◄

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 92 og 93 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på visse former for horisontal statsstøtte ([1]), særlig artikel 2, stk. 1,

efter offentliggørelse af et udkast til denne forordning ([2]),

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til forordning (EF) nr. 994/98 kan Kommissionen udstede en forordning om, at støtteforanstaltninger, der ligger under et bestemt loft, ikke anses for at opfylde kriterierne i traktatens artikel 87, stk. 1, og derfor ikke er omfattet af anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3.

(2) Kommissionen har anvendt traktatens artikel 87 og 88 i mange beslutninger og har i den forbindelse navnlig præciseret begrebet »støtte« i traktatens artikel 87, stk. 1. Endvidere har Kommissionen senest i forordning (EF) nr. 69/2001 ([3]) understreget, hvordan den forholder sig til et *de minimis*-loft, hvorunder traktatens artikel 87, stk. 1, anses ikke at finde anvendelse. I betragtning af de særlige regler, der gælder for landbrug og fiskeri, samt risikoen for, at selv små støttebeløb inden for disse sektorer opfylder kriterierne i traktatens artikel 87, stk. 1, finder forordning (EF) nr. 69/2001 ikke anvendelse på disse sektorer.

(3) På baggrund af Kommissionens erfaringer, navnlig siden ikrafttrædelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger ([4]) og tidspunktet for anvendelse af EF-rammebestemmelserne for statsstøtte i landbrugssektoren ([5]), kan det fastslås, at meget små støttebeløb, der ydes i landbrugssektoren, ikke opfylder kriterierne i traktatens artikel 87, stk. 1, såfremt visse betingelser er opfyldt. Dette er tilfældet, når både det støttebeløb, som individuelle producenter modtager, er lille, og det samlede støttebeløb, der ydes til landbrugssektoren, ikke overstiger en lille procentdel af produktionens værdi. Landbrugsproduktionen i Fællesskabet er normalt karakteriseret ved, at alle varer produceres af et stort antal meget små producenter, der hovedsagelig producerer substituerbare varer som led i fælles markedsordninger. Derfor bør virkningen af små støttebeløb, der ydes til individuelle producenter i en given periode, stå i forhold til værdien af landbrugsproduktionen på sektorniveau i samme periode. Et loft i form af et beløb pr. medlemsstat fastlagt på grundlag af værdien af produktionen i landbrugssektoren gør det muligt at sikre en ensartet tilgang i alle medlemsstaterne baseret på en objektiv økonomisk referenceværdi.

([1]) EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1.
([2]) EFT C 93 af 17.4.2004, s. 9.
([3]) EFT L 10 af 13.1.2001, s. 30.
([4]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 583/2004 (EUT L 91 af 30.3.2004, s. 1).
([5]) EFT C 232 af 12.8.2000, s. 19.

▼B

(4) På baggrund af Kommissionens erfaringer fra vurdering af statsstøtte i fiskerisektoren, navnlig efter tidspunktet for anvendelse af Fællesskabets retningslinjer for gennemgangen af statsstøtte til fiskeri og akvakultur ([1]) og ikrafttrædelsen af Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 af 17. december 1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet ([2]), kan det desuden fastslås, at meget små støttebeløb, der ydes i fiskerisektoren, ikke opfylder kriterierne i traktatens artikel 87, stk. 1, såfremt visse betingelser er opfyldt. På grund af lighederne i produktionsmønstrene i fiskerisektoren og landbrugssektoren vil disse betingelser være opfyldt, hvis størrelsen af den støtte, som en virksomhed i fiskerisektoren modtager, er lille, og hvis den samlede støtte til fiskerisektoren ikke overstiger en lille procentdel af værdien af fiskeriproduktionen.

(5) For at skabe større gennemsigtighed og retssikkerhed bør *de minimis*-reglen for landbrugs- og fiskerisektoren fastsættes i en forordning.

(6) På baggrund af Verdenshandelsorganisationens (WTO) aftale om landbrug ([3]) bør denne forordning ikke fritage eksportstøtte eller støtte, der fremmer indenlandske produkter på bekostning af importerede. Medlemsstaterne har forpligtet sig til ikke at yde støtte, der strider mod forpligtelserne i denne aftale. Støtte til deltagelse i varemesser eller til undersøgelser eller konsulenttjenester, der er nødvendige for lancering af et nyt eller eksisterende produkt på et nyt marked, betragtes normalt ikke som eksportstøtte. EF-domstolen har ved dom af 19. september 2002 fastslået, at såfremt Fællesskabet har vedtaget en fælles markedsordning for en bestemt landbrugssektor, er medlemsstaterne forpligtede til at afholde sig fra at træffe foranstaltninger, der kan svække ordningen eller medføre undtagelser fra den ([4]). Dette princip gælder også for fiskerisektoren. Denne forordning bør derfor ikke gælde for støtte, hvis størrelse fastsættes-på grundlag af prisen for eller mængden af et produkt, der bringes på markedet.

(7) På baggrund af Kommissionens erfaringer kan det fastslås, at støtte på højst 3 000 EUR pr. støttemodtager over en treårig periode, forudsat at det samlede beløb af en sådan støtte til alle virksomheder i løbet af de tre år ikke når et loft, der fastsættes af Kommissionen til ca. 0,3 % af den årlige landbrugsproduktion eller fiskeriproduktion, ikke påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne og/eller fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene og derfor ikke falder ind under traktatens artikel 87, stk. 1. Den relevante treårige periode er glidende i den forstand, at hver gang der ydes ny *de minimis*-støtte, skal den samlede *de minimis*-støtte, der er ydet de tre foregående år, fastlægges. *De minimis*-støtten anses for ydet på det tidspunkt, hvor støttemodtageren har opnået ret til at modtage støtten. *De minimis*-reglen påvirker ikke virksomhedernes mulighed for, også til samme projekt, at modtage statsstøtte, som Kommissionen har godkendt, eller som er omfattet af en gruppefritagelsesforordning.

(8) Af hensyn til gennemsigtigheden, den ensartede behandling og den korrekte anvendelse af *de minimis*-loftet bør medlemsstaterne anvende den samme beregningsmetode. For at lette beregningen og i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 69/2001 bør støttebeløb, der ikke udbetales som kontante tilskud, omregnes til bruttosubventionsækvivalenten. Subventionsækvivalenten i

([1]) EFT C 19 af 20.1.2001, s. 7.
([2]) EFT L 337 af 30.12.1999, s. 10. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1421/2004 (EFT L 260 af 6.8.2004, s. 1).
([3]) EFT L 336 af 23.12.1994, s. 22.
([4]) Sag C-113/2000, Spanien mod Kommissionen, Sml. 2002 I, s. 7601, præmis 73.

▼B

forbindelse med støtte, der udbetales i flere rater, og støtte i form af lån på lempelige vilkår beregnes på grundlag af de gældende markedsrenter på støttetidspunktet. Med henblik på en ensartet, gennemsigtig og enkel anvendelse af statsstøttereglerne bør markedsrenterne i nærværende forordning anses for at være referencesatserne, forudsat at lånet, når der er tale om lån på lempelige vilkår, garanteres af en normal sikkerhedsstillelse og ikke indebærer unormalt store risici. Referencesatserne bør være de satser, der med regelmæssige mellemrum fastsættes af Kommissionen på grundlag af objektive kriterier og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og på internettet.

(9) Kommissionen har pligt til at sikre, at statsstøttereglerne overholdes, og især at støtte, der ydes i henhold til *de minimis* reglen, opfylder de deri fastsatte betingelser. I overensstemmelse med samarbejdsprincippet i traktatens artikel 10 bør medlemsstaterne lette udførelsen af denne opgave ved at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den samlede støtte, der ydes i henhold til *de minimis* reglen, ikke overstiger loftet på 3 000 EUR pr. støttemodtager eller det samlede loft, der fastsættes af Kommissionen på grundlag af værdien af landbrugs- eller fiskeriproduktionen pr. medlemsstat i en treårig periode. Når medlemsstaterne yder *de minimis*-støtte, bør de derfor meddele den pågældende virksomhed, at der er tale om de minimis-støtte, indhente udførlige oplysninger om anden de minimis støtte, som virksomheden har modtaget i de sidste tre år, og nøje kontrollere, at de minimis lofterne ikke overskrides som følge af den nye støtte. Det kan dog også ved hjælp af et centralt register sikres, at lofterne overholdes.

(10) På baggrund af Kommissionens erfaringer og især den hyppighed, hvormed det generelt er nødvendigt at revidere statsstøttepolitikken, bør denne forordnings anvendelsesperiode begrænses. Hvis forordningen udløber uden at blive forlænget, bør medlemsstaterne have en tilpasningsperiode på seks måneder med hensyn til *de minimis*-støtteordninger, der var omfattet af denne forordning. Af hensyn til retssikkerheden bør det fastslås, hvilken virkning denne forordning vil have for støtte bevilget før forordningens ikrafttrædelse

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

Denne forordning gælder for støtte til virksomheder i ►M2 landbrugssektoren ◄, bortset fra:

a) støtte, der fastsættes på grundlag af prisen for eller mængden af produkter, der bringes på markedet

b) støtte til eksportrelaterede aktiviteter, navnlig støtte, der er direkte knyttet til de eksporterede mængder, til etablering og drift af et distributionsnet eller til andre løbende udgifter i forbindelse med eksportvirksomhed

c) støtte, som er betinget af, at der anvendes indenlandske produkter i stedet for importerede.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

▼B

1) »virksomheder i landbrugssektoren«: virksomheder, der beskæftiger sig med produktion ►M1 ———— ◄ af landbrugsprodukter

2) »landbrugsprodukt«: produkter, der er opført i traktatens bilag I, ►M2 undtagen fiskevarer som defineret i artikel 1 i forordning (EF) nr. 104/2000. ◄

▼M1

_____

▼M2

_____

▼B

Artikel 3

***De minimis*-støtte**

1. Støtteforanstaltninger, der opfylder betingelserne i stk. 2 og 3 i denne artikel, anses ikke for at opfylde kriterierne i traktatens artikel 87, stk. 1, og er derfor ikke omfattet af anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3.

2. Den samlede *de minimis*-støtte til en enkelt virksomhed må ikke overstige 3 000 EUR i en treårig periode. Dette loft gælder uanset støttens form eller formål.

Det samlede beløb, der således ydes til forskellige virksomheder i landbrugssektoren, må ikke overstige den værdi pr. medlemsstat, der er fastsat i bilag I, i en treårig periode.

▼M2

_____

▼B

3. Lofterne i stk. 2 angives som et kontant tilskud. Alle tal, der benyttes, skal angive bruttobeløbene, dvs. før direkte beskatning. Hvis støtten ydes som andet end tilskud, skal støttebeløbet være støttens bruttosubventionsækvivalent.

Støtte, der udbetales i flere rater, tilbagediskonteres til sin værdi på det tidspunkt, hvor den blev ydet. Den rentesats, der anvendes til tilbagediskonteringsformål og til beregning af støttebeløbet i forbindelse med lån på lempelige vilkår, er den gældende referencesats på støttetidspunktet.

Artikel 4

Kumulering og kontrol

1. Når en medlemsstat yder en virksomhed *de minimis*-støtte, meddeler den virksomheden, at der er tale om *de minimis*-støtte og indhenter udførlige oplysninger fra den pågældende virksomhed om andre former for *de minimis*-støtte, som den har modtaget i de tre foregående år.

Medlemsstaten kan først yde den nye *de minimis*-støtte, når den har kontrolleret, at støtten ikke medfører, at det samlede *de minimis*-støttebeløb, som virksomheden har modtaget i den relevante treårsperiode, overskrider nogen af de lofter, der er fastsat i artikel 3, stk. 2.

2. Når en medlemsstat har oprettet et centralt register over *de minimis*-støtte for ►M2 ———— ◄ med fuldstændige oplysninger om alle former for *de minimis*-støtte, der falder indenfor rammerne af denne forordning, og som myndighederne i den pågældende medlemsstat har ydet, gælder kravet i stk. 1, første afsnit, ikke længere fra det tidspunkt, hvor registret dækker en treårig periode.

▼B

3. Medlemsstaterne registrerer og samler alle oplysninger om anvendelsen af denne forordning. Disse fortegnelser skal omfatte alle de oplysninger, der er nødvendige for, at det kan fastslås, at betingelserne i denne forordning er opfyldt. De registrerede oplysninger om en individuel *de minimis*-støtteforanstaltning skal opbevares i ti år fra det tidspunkt, hvor støtten blev ydet, og de registrerede oplysninger om en *de minimis*-støtteordning skal opbevares i ti år fra det tidspunkt, hvor der sidst blev udbetalt støtte i henhold til ordningen.

På Kommissionens skriftlige anmodning skal den pågældende medlemsstat inden 20 arbejdsdage eller inden for en længere frist, der måtte være fastsat i anmodningen, give Kommissionen alle de oplysninger, denne finder nødvendige for at kunne vurdere, om betingelserne i denne forordning er opfyldt, især det samlede *de minimis*-støttebeløb, som en virksomhed og ►M2 ——————— ◄ i den pågældende medlemsstat har modtaget.

Artikel 5

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning anvendes på støtte, som er bevilget før forordningens ikrafttrædelse, hvis støtten opfylder alle betingelserne i artikel 1 og 3. Enhver støtte, der ikke opfylder disse betingelser, vurderes af Kommissionen i overensstemmelse med de relevante rammebestemmelser, retningslinjer, meddelelser og cirkulærer.

2. Støtteordninger, der er omfattet af denne forordning, er fortsat omfattet heraf i en seksmåneders tilpasningsperiode efter den i artikel 6, stk. 2, fastsatte dato.

I tilpasningsperioden kan disse ordninger fortsat anvendes på denne forordnings betingelser.

Artikel 6

Ikrafttrædelse og anvendelse

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2005.

Den ophører den 31. december 2008.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG I

Samlet beløb for landbrug pr. medlemsstat i henhold til artikel 3, stk. 2:

(EUR)

BE	22 077 000
DK	27 294 000
DE	133 470 000
EL	34 965 000
ES	106 755 000
FR	195 216 000
IE	17 637 000
IT	130 164 000
LU	789 000
NL	62 232 000
AT	17 253 000
PT	17 832 000
FI	11 928 000
SE	13 689 000
UK	72 357 000
CZ	9 696 000
EE	1 266 000
CY	1 871 100
LV	1 686 000
LT	3 543 000
HU	16 980 000
MT	474 000
PL	44 895 000
SI	3 018 000
SK	4 566 000

▼M2

—————